

WYCHOWANIE PRZEDSZKOLNE, EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA

Zawieszenie zajęć wychowawczych i dydaktycznych w przedszkolach i szkołach nie oznacza że dzieci i najmłodszy uczniowie przestają kontynuować proces wychowania i kształcenia. W tym czasie, dla wspierania rozwoju dzieci, trzeba realizować konkretne zadania zapisane w podstawie programowej.

Zadania te zobowiązują nauczyciela-wychowawcę do kontaktu z rodzicami, aby razem z nimi ustalić sposób i zakres realizowania działań edukacyjnych. W tym celu nauczyciele powinni zadbać o kontakt z rodzicami, wykorzystując np.:

a. stronę internetową przedszkola / szkoły, b. komunikatory, profile przedszkoli, szkół, c. kontakt telefoniczny.

Nauczyciele wspólnie z rodzicami powinni określić najdogodniejszą formę wzajemnego kontaktu, która pozwoli im na rozważne i odpowiedzialne zorganizowanie w warunkach domowych odpowiednich form wspierania rozwoju dzieci.

Obecna sytuacja sprawia, że podstawa programowa wychowania przedszkolnego oraz edukacji wczesnoszkolnej powinna być realizowana – przy współpracy nauczyciela i rodziców – w warunkach edukacji w domu rodzinnym.

PRZEDSZKOLE

Czas, w którym dziecko nie chodzi do przedszkola, można wykorzystać na to, aby stało się ono bardziej samodzielne. Warto zachęcać je do utrzymania czystości w swoim kąciku (pokoju), przygotowania prostych posiłków razem z rodzicami, wykonywania w swoim tempie czynności związanych z ubieraniem, przygotowaniem do snu. W tych ostatnich czynnościach, z powodu pośpiechu, dzieci są zazwyczaj wyręczane. Pobyt w domu daje możliwość częstych rozmów z dziećmi na różnorodne tematy, a tym samym wzbogacania ich słownictwa. Ważne jest także znalezienie czasu na czytanie dzieciom i z dziećmi. Aby urozmaicić zajęcia, można skorzystać z edukacyjnych programów telewizyjnych. Pobyt w domu może być także okazją do prowadzenia rozmów z dzieckiem, tłumaczenia otaczających nas zjawisk.

Inne zajęcia o charakterze edukacyjnym to m.in. zabawy przy wspólnym stole: gry planszowe, czy zabawy i gry zręcznościowe. Należy pamiętać, że podstawową formą aktywności dzieci w wieku przedszkolnym jest zabawa.

Podjęcie tych działań pozwoli na nabywanie przez dziecko doświadczeń w różnych obszarach rozwojowych: fizycznym, emocjonalnym, społecznym i poznawczym.

Za pośrednictwem strony internetowej przedszkola/szkoły lub innej formy komunikacji nauczyciel może udostępnić rodzicom:

a. propozycje wykonania prac plastycznych, projektów technicznych, zabaw badawczych lub eksperymentów; b. konkretną propozycję opracowaną na potrzeby grupy jego dziecka, adekwatną do realizowanego programu; c. opracowane przez siebie propozycje twórczej aktywności dzieci; d. linki do słuchowisk, audycji radiowych, informacje o programach telewizyjnych (pasma edukacyjne Telewizji Polskiej), a także programów, zabaw on-line. Materiały powinny być udostępniane w rozsądnej ilości i odpowiednich odstępach czasowych.

Istotną rolę w tworzeniu warunków do edukacji przedszkolnej w domu, odgrywa współdziałanie nauczycieli z rodzicami. Formy kontaktu z rodzicami, które mają być pomocą, wsparciem ich działania, nauczyciel powinien ustalić bezpośrednio z rodzicami. Pamiętajmy, że wspieranie aktywności dzieci nie jest zadawaniem zadań i ćwiczeń do obowiązkowego wykonania. Dziecko w domu powinno, tak jak w przedszkolu, bawić się samodzielnie swoimi zabawkami, konstruować, układać, sprzątać, czuć się bezpieczne i swobodne w swej aktywności. Powinno się także umożliwić dziecku zaspokajanie potrzeb aktywności fizycznej, np. poprzez wykonywanie ćwiczeń gimnastycznych.

EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA

Proces wychowania i kształcenia prowadzony w klasach I–III szkoły podstawowej umożliwia dziecku odkrywanie własnych możliwości i sensu działania. Ten sam proces realizowany obecnie w domu ma umożliwić dzieciom poznanie tych aspektów. Na początku rodzice powinni spokojnie przedstawić dzieciom nową sytuację, w której się znalazły. Ważne jest wyjaśnienie przyczyn izolacji rodzin i ludzi. Dzieci w nowej sytuacji są mniej zainteresowane pisaniem zdań czy wypełnianiem kart pracy, natomiast oczekują odpowiedzi na wiele pytań zaczynających się najczęściej od słowa: „dlaczego?”.

W domu rodzice w sposób naturalny bawią się z dziećmi i każda zabawa, gra, rozmowa, wspólne oglądanie filmu to formy wspierające rozwój dziecka. Czas, w którym dziecko nie chodzi do szkoły, można wykorzystać na to, aby stało się ono bardziej samodzielne, lepiej zorganizowane, odpowiedzialne. Pobyt w domu daje możliwość częstszych rozmów z dziećmi na interesujące je tematy. W ten sposób można wzbogacać ich słownictwo oraz wiedzę o świecie. Ważne jest także wspólne czytanie książek, rozmawianie o nich i objaśnianie. Głośne czytanie oraz słuchanie tekstu czytanego jest najlepszą metodą nauki czytania.

Rodzice powinni włączać dzieci w możliwe do wykonania na ich poziomie wszelkie prace domowe, których przebieg można wzbogacać np. o aspekty matematyczne (np. ważenie, odmierzanie, odliczanie), dotyczące ochrony środowiska (np. segregacja śmieci i rozmowa o tym procesie) czy związane z rozumieniem własnych emocji (np. doświadczanie radości zwycięstwa czy zaakceptowania przegranej podczas gier planszowych).

Dziecko najlepiej rozwija się, kiedy uczestniczy w procesie nadawania znaczeń czynnościom i działaniom, które wykonuje. Wynika to z naturalnej potrzeby działania. W tej sytuacji nauczyciel może przekazać rodzicom za pośrednictwem strony internetowej szkoły lub innej formy komunikacji:

a. propozycje wykonania projektów plastycznych, projektów technicznych, zabaw badawczych lub eksperymentów do wyboru; b. propozycję opracowaną na potrzeby zabaw i zajęć uczniów swojej klasy, powiązaną z treściami realizowanego programu w tej klasie, opracowane przez siebie lub udostępniane propozycje zadań, ćwiczeń, twórczej aktywności uczniów; c. linki do słuchowisk, audycji radiowych i programów telewizyjnych (pasma edukacyjne Telewizji Polskiej dla najmłodszych dzieci), a także programów, zabaw on-line; d. zestaw ćwiczeń i zadań dla uczniów – przemyślanych, zgodnych z założeniami i treściami realizowanego w danej klasie programu nauczania, zgodnych z potrzebami rozwojowymi uczniów; e. cyfrową wersję podręcznika danej klasy (jeżeli to możliwe).

Nauka dziecka w domu to stwarzanie warunków do jego aktywizacji we wszystkich obszarach rozwoju, a nie powtarzające się wypełnianie schematycznych zadań. Praca dziecka z zeszytem czy wypełnianie tzw. kart pracy nie powinny być podstawową formą aktywności dzieci. Pamiętaj zatem, aby przede wszystkim wspierać aktywności dzieci, a nieco rzadziej zadawać obowiązkowe zadania i ćwiczenia do wykonania.

Istotą procesu uczenia się dziecka w wieku wczesnoszkolnym jest jego udział w eksperymentach i doświadczeniach wielozmysłowych. Eksperyment i doświadczenie wielozmysłowe to konkretne działanie w przestrzeni, mogące przybrać postać np. rodzinnych projektów. Może to być:

a. przygotowanie produktów i pieczenie ciasta z notatką dotyczącą czasu przeprowadzania kolejnych czynności w projekcie; b. opracowanie rodzinnego księgozbioru z klasyfikacją książek według przyjętej zasady; c. zorganizowanie rodzinnego turnieju gier planszowych; d. rodzinna wycieczka po wirtualnym muzeum z wykonaniem notatki w postaci wydruku trzech ciekawych eksponatów i zapisu informacji o nich; e. budowanie z klocków konstrukcji na wybrany temat; f. przygotowanie świątecznych kartek dla koleżanek i kolegów z klasy w wersji papierowej i cyfrowej.

DRODZY NAUCZYCIELE!

Edukację wczesnoszkolną powinny charakteryzować: spokój i systematyczność procesu nauki, wielokierunkowość, dostosowanie tempa pracy do możliwości psychoruchowych każdego ucznia³.

Obecnie Waszym największym wyzwaniem jest koordynowanie pracy uczniów w warunkach nauki w domu zgodnie z ustalonym planem i realizowanym programem nauczania.

Wykorzystajcie do tego dostępne zasoby cyfrowe, w tym multimedialne.

Nauczycielu, kontaktuj się z rodzicami w rozsądnych odstępach czasowych, przedstawiając propozycje projektów do przeprowadzenia w domu, częściej wskazując czynności praktyczne, niż te, które polegają na wypełnianiu kart pracy.

W nowej organizacji nauczania należy wziąć pod uwagę higienę pracy oraz naturalne potrzeby dziecka, a także ograniczoną dyspozycyjność rodziców.

DRODZY RODZICE!

Nauka w domu to możliwość realizowania rodzinnych projektów, oraz słowna informacja zwrotna pod adresem dziecka, budująca świadomość jego własnych postępów, zasobów i potrzeb rozwojowych.

Praca dziecka z zeszytem czy wypełnianie tzw. kart pracy nie powinny być podstawową formą aktywności dzieci podczas pobytu w domu.

Szanowni Rodzice, w tej nietypowej sytuacji, wychowawcy i nauczyciele Państwa dzieci wciąż wypełniają swoje zadania, chociaż w zmienionej formie. Pozostają otwarci na współpracę z Wami. Cały czas za pośrednictwem przekazywanych zadań, inspiracji, uwag, mają wpływ na proces rozwoju Państwa dzieci.

3 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 356 oraz poz. 1679).

WCZESNE WSPOMAGANIE ROZWOJU (WWR) REALIZOWANE W WARUNKACH DOMOWYCH PRZEZ RODZICÓW MAŁYCH DZIECI

Rodzice odgrywają wyjątkową rolę w rozwoju dziecka:

▪ ustanawiają relację opartą na czułości i przywiązaniu, których nie można zastąpić niczym innym, ▪ wspierają ciągły proces uczenia się dziecka w każdej codziennej sytuacji, w którą się ono zaangażuje, ▪ jeśli nawet z powodu obowiązków zawodowych lub z innych przyczyn przebywają z dzieckiem w ograniczonym czasie, to i tak mają więcej okazji do wchodzenia z nim w interakcję czy wspierania jego rozwoju niż jakakolwiek inna osoba dorosła, w tym nauczyciele i specjaliści.

Każda rodzina, dysponując niezbędną pomocą i zasobami, może wspierać uczenie się i rozwój swojego dziecka. Małe dzieci najlepiej uczą się poprzez codzienne doświadczenia i interakcje ze znajomymi osobami oraz w znanych im sytuacjach.

Rodzicu, pozostając w domu, zwróć uwagę na istotne aspekty wspierające rozwój małego dziecka, przede wszystkim na:

1. Atmosferę spokoju, radości – w kontaktach z dzieckiem zachowaj spokój i optymizm – komfort psychiczny rodzica jest elementem wspierania jego rozwoju, rozsądnie i odpowiedzialnie przekazuj informacje na temat obecnej sytuacji, bądź z dzieckiem w kręgu jego zainteresowań, dostarczaj sobie i dziecku okazji do przeżywania radości, odprężenia, komfortu fizycznego i psychicznego.
2. Strukturę dnia – w obecnej sytuacji dzieci nie uczęszczają do placówek opiekuńczo-educacyjnych, a co najmniej jeden z rodziców nie chodzi do pracy, dlatego w domach panuje inny porządek dnia. Uporządkuj, zaplanuj i omów w rodzinie nową strukturę dnia. Zarówno dziecku, jak również jego rodzicom pomaga powtarzalność i przewidywalność zdarzeń, w miarę stała struktura organizująca życie rodziny.
3. Aktywność – poszukuj nowych możliwości zapewnienia dziecku aktywności stosowanych do jego wieku, potrzeb i zainteresowań. Angażuj dziecko w

Strona 25 z 52

codzienne rutynowe czynności rodziny: sprzątanie, gotowanie, wspólne posiłki, pranie.

Wszystkie codzienne sytuacje są okazją do poznawania najbliższego otoczenia – nauki nowych pojęć, relacji między przedmiotami, funkcji przedmiotów. Pomóż dziecku odkrywać bogactwo domowego środowiska, obserwując, co przyciąga jego uwagę i wzbudza ciekawość. Codzienne czynności są dobrą okazją do uczenia się.

4. Czas na zabawę – baw się razem z dzieckiem, bądź jego partnerem w zabawie, zadbaj o dobry kontakt/interakcję, zejdź do poziomu dziecka, by mieć z nim kontakt wzrokowy i emocjonalny, wykorzystuj zabawy z naprzemiennym uczestnictwem w aktywności (raz ty, raz ja).

5. W interakcji z dzieckiem wykorzystuj strategie proponowane przez specjalistów, obserwowane w czasie zajęć WWR.
6. Odpowiedni dobór zabawek i wspólnego działania – podążaj za zainteresowaniem dziecka, oferuj mu wybór, pomagaj dyskretnie, by pozwolić dziecku odnosić sukces.
7. Komunikację – więcej czasu spędzanego razem z dzieckiem w domu to okazja do wzmocnienia więzi emocjonalnej i społecznej, budowania relacji a także rozwijania komunikacji z dzieckiem i wspierania jego rozwoju językowego. To czas na wysłuchanie dziecka, także dziecka niemówiącego, które używa innych niż mowa środków komunikacji.
8. Kontakt z zespołem WWR – utrzymuj stały kontakt ze specjalistą WWR, który zna dziecko i jego potrzeby rozwojowe, ustal z nim wspólnie kierunki działań, korzystaj z porad i konsultacji dostosowanych indywidualnie dla Twojego dziecka, pytaj, jak wykorzystać możliwości związane z nietypową sytuacją izolacji domowej.

JAK UCZĄ SIĘ MAŁE DZIECI? 1. Wspieranie rozwoju dziecka wiąże się z dostarczaniem mu możliwie najliczniejszych okazji do uczenia się.

2. Najlepsze rezultaty u bardzo małych dzieci przynosi wspieranie ich rozwoju w naturalnym środowisku.

3. Pierwsze trzy lata życia dziecka stanowią okres wyjątkowej podatności na wpływy otoczenia.

Rozwój dziecka i proces uczenia się możemy wspierać na różne sposoby, szczególnie w tych trudnych dla wszystkich dniach związanych z koniecznością ograniczenia kontaktów społecznych. Warto pamiętać, że:

- naturalne środowisko i rutynowe czynności rodziny mają ogromną i często niedocenianą wartość edukacyjną dla maluchów,
- wszystkie codzienne czynności w rodzinie wspierają rozwój małego dziecka poprzez powtarzalność i przewidywalność,
- przewidywalność ułatwia angażowanie się dziecka w kontakt z ludźmi i przedmiotami sprzyjając jego rozwojowi i opanowaniu różnych umiejętności,
- codzienne czynności pozwalają także na zamianę ról między dzieckiem a opiekunem, czyli naprzemiennie dawanie i otrzymywanie.

Zaangażowanie, niezależność oraz interakcje społeczne to kluczowe pojęcia dla procesu uczenia się. Dlatego też zasadniczą rolą nauczycieli i specjalistów pracujących w obszarze WWR jest wskazywanie rodzicom i innym opiekunom, jak obmyślać, planować, tworzyć i maksymalizować okazje do uczenia się w sposób, który zapewni małym dzieciom aktywne uczestnictwo – zaangażowanie, niezależność w działaniu i podejmowaniu decyzji oraz pozytywne interakcje z najbliższymi, ważnymi dla dziecka osobami.

JAK ZAPEWNIĆ OBECNOŚĆ TYCH ZASAD W CODZIENNYM ŻYCIU? 1.

zaangażowanie – motywuj swoje dziecko poprzez atrakcyjne dla niego aktywności, podążaj za jego zainteresowaniami, ulubionymi zabawami i przedmiotami, którymi chce się bawić, manipulować;

2. niezależność – pozwól swojemu dziecku na dokonywanie wyborów, na możliwie największą samodzielność w działaniu, na eksperymentowanie i doświadczanie skutków dokonanych w środowisku zmian;

3. interakcje – reaguj na komunikaty dziecka, bądź wrażliwy i responsywny, mów do dziecka w łatwy i zrozumiały sposób, zmieniaj tonację głosu. Pamiętaj, że pierwsze doświadczenia dziecka mają znaczny wpływ na przebieg jego przyszłego rozwoju emocjonalnego, intelektualnego i fizycznego. Dzieci rozwijają się w relacyjnym środowisku, które zazwyczaj jest tworzone przez rodzinę.

Codzienna i ciągła interakcja ułatwia proces tworzenia więzi między dzieckiem a rodziną.

Proces ten, nazywany bezpiecznym przywiązaniem do bliskich dorosłych, zwykle rodziców, prowadzi do rozwoju empatii, zaufania i dobrostanu.